

VOGELS IN DENEMARKEN

W. Weitjens

We brachten onze vakantie dit jaar door op het eiland Funen in een houten huisje ca. 50 meter van het Båring Vig, een rustige zee met kalme getijdenverschillen. Het gebied is bij uitstek een biotoop voor kleine vogels, zeer veel dicht struikgewas, vooral wilde rozenstruiken en verder een grote variatie in lage boomsoorten zijn er te vinden.

Ook zijn er hier en daar tot dicht aan zee doorlopende loof- en dennenbossen die het typische landbouwgebied met zijn vele koren-, mais- en knollenvelden afwisselen.

Wat direct opviel waren de grote hoeveelheid Geelgorzen, Kneuen, Groenlingen, Merels en Lijsters.

Voor een beginnend vogelaar was het een mooie gelegenheid om vaardigheid in het herkennen van kleine vogels te krijgen. Enkele soorten die ik nog maar globaal kende, zoals Braamsluiper, Grasmus en Sperwergrasmus heb ik nu eens, met behulp van de boeken, goed kunnen determineren.

Verrassend en een nieuwe soort voor mij was de ontdekking van een vrouwtje Kruisbek, een vrij tamme vogel, die zich op enkele meters bij mij vandaan heen en weer bewoog tussen het loof.

Ook nieuw voor mij was de waarneming van een Oeverpieper.

Overigens zijn op het eiland Funen weinig kraaiachtigen, althans veel minder dan bij ons, ik zag geen Vlaamse Gaaien en Zwarte Kraaien, weinig Kauwen, slechts één paartje Eksters en een keer op een vroege morgen een grote groep prachtige Bonte Kraaien van welke soort er zich later nog enkele exemplaren lieten zien.

Ook Spreeuwen heb ik niet waargenomen.

Wat de stootvogels betreft nam ik slechts waar: 2 Buizerden (of Buizerds?),

2 Bruine Kiekendieven, 1 Blauwe Kiekendief -man-, en enkele Torenavalken.

De eerste nacht hoorde ik een mannetje Bosuil roepen, toen ik de avond erna, tegen donker, op stuntelige wijze de roep imiteerde, reageerde zowaar een vrouwtje Bosuil, later zag ik haar wegvliegen.

De waarnemingen aan de kust en op zee vielen tegen, slechts Grote Mantelmeeuw, Zilver-, Kok-, en Stormmeeuwen en een eenzame Kleine Strandloper zag ik.

Op de visnetpalen zaten altijd zo'n 10 tot 15 Aalscholvers en zo nu en dan vloog er een groepje over.

Eenmaal trok er een vlucht ganzen en éénmaal een vlucht eendachtigen over, helaas kon ik ze niet determineren.

Totaal zag ik ruim 60 soorten, waarbij voor mij 4 nieuwe, geen groot aantal lijkt me in 2 weken tijds.

De oefening in het herkennen was echter belangrijk en vooral het plezier dat ik eraan beleefde.